

Arrest van het Hof (Derde kamer) van 7 augustus 2018 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Tallinna Ringkonnakohus — Estland) — Coöperatieve Vereniging SNB-REACT U. A./Deepak Mehta

(Zaak C-521/17) ⁽¹⁾

(Prejudiciële verwijzing — Intellectuele en industriële eigendom — Richtlijn 2004/48/EG — Artikel 4 — Procesbevoegdheid van een instantie voor collectieve vertegenwoordiging van merkhouders — Richtlijn 2000/31/EG — Artikelen 12 tot en met 14 — Aansprakelijkheid van een dienstverlener die IP-adressen verhuurt en registreert waardoor domeinnamen en websites anoniem kunnen worden gebruikt)

(2018/C 352/19)

Procestaal: Ests

Verwijzende rechter

Tallinna Ringkonnakohus

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Coöperatieve Vereniging SNB-REACT U.A.

Verwerende partij: Deepak Mehta

Dictum

- 1) Artikel 4, onder c), van richtlijn 2004/48/EG van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende de handhaving van intellectuele-eigendomsrechten moet aldus worden uitgelegd dat de lidstaten verplicht zijn om een instantie voor de collectieve vertegenwoordiging van merkhouders, zoals de vereniging in het hoofdgeding, de bevoegdheid te verlenen om in eigen naam te verzoeken om de toepassing van de in deze richtlijn vastgestelde rechtsmiddelen teneinde de rechten van deze houders te vrijwaren en om zich in eigen naam tot de rechter te wenden teneinde deze rechten te doen gelden, mits deze instantie naar nationaal recht wordt geacht een rechtstreeks belang te hebben bij de vrijwaring van deze rechten en overeenkomstig dat recht zich daartoe tot de rechter kan wenden, hetgeen de verwijzende rechter dient na te gaan.
- 2) De artikelen 12 tot en met 14 van richtlijn 2000/31/EG van het Europees Parlement en de Raad van 8 juni 2000 betreffende bepaalde juridische aspecten van diensten van de informatiemaatschappij, met name elektronische handel, op de interne markt („richtlijn betreffende elektronische handel”) moeten aldus worden uitgelegd dat de daarin vastgestelde beperkingen van de aansprakelijkheid gelden voor een dienstverlener als die in het hoofdgeding, die IP-adressen verhuurt en registreert waardoor domeinnamen anoniem kunnen worden gebruikt, mits deze dienst onder een van de in deze artikelen bedoelde categorieën van diensten valt en aan alle overeenstemmende voorwaarden voldoet, voor zover de activiteit van een dergelijke dienstverlener een louter technisch, automatisch en passief karakter heeft, hetgeen impliceert dat hij kennis van noch controle heeft over de door zijn klanten doorgegeven of opgeslagen informatie en geen actieve rol speelt door zijn klanten in staat te stellen hun online verkoopactiviteit te optimaliseren, hetgeen de verwijzende rechter dient na te gaan.

⁽¹⁾ PB C 382 van 13.11.2017.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Corte suprema di cassazione (Italië) op 15 juni 2018 — Gennaro Cafaro/DQ

(Zaak C-396/18)

(2018/C 352/20)

Procestaal: Italiaans

Verwijzende rechter

Corte suprema di cassazione

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Gennaro Cafaro

Verwerende partij: DQ

Prejudiciële vragen

- 1) Is de nationale regeling vervat in de [decreto del Presidente del Consiglio dei Ministri] van 9 september 2008, die ter uitvoering van artikel 748, derde alinea, van de codice della navigazione de beperkingen op de tewerkstelling van het luchtvaartpersoneel van DQ regelt en met name bepaalt dat de arbeidsverhouding automatisch wordt beëindigd wanneer de werknemer de leeftijd van 60 jaar heeft bereikt, in strijd met verordening (EU) nr. 1178/2011 ⁽¹⁾, voor zover daarin de leeftijdsgrens voor piloten in het commercieel luchtvervoer op 65 jaar wordt vastgesteld, en is deze verordening in casu van toepassing, mocht de bijzondere nationale regeling niet van toepassing worden verklaard?
- 2) Subsidiair, indien de verordening in casu ratione materiae niet van toepassing wordt verklaard, is voornoemde nationale regeling in strijd met het beginsel van non-discriminatiebeginsel op grond van leeftijd, zoals dit is vastgelegd in richtlijn 2000/78 ⁽²⁾, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, inzonderheid artikel 21, lid 1, ervan, dat in richtlijn 2000/78 concreet is vertaald?

⁽¹⁾ Verordening (EU) nr. 1178/2011 van de Commissie van 3 november 2011 tot vaststelling van technische eisen en administratieve procedures met betrekking tot de bemanning van burgerluchtvaartuigen, overeenkomstig verordening (EG) nr. 216/2008 van het Europees Parlement en de Raad (PB 2011, L 311, blz. 1).

⁽²⁾ Richtlijn 2000/78/EG van de Raad van 27 november 2000 tot instelling van een algemeen kader voor gelijke behandeling in arbeid en beroep (PB 2000, L 303, blz. 16).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Vilniaus apygardos administracinis teismas (Litouwen) op 26 juni 2018 — AW, BV, CU en DT / Republiek Litouwen, vertegenwoordigd door Lietuvos Respublikos ryšių reguliavimo tarnyba, Bendrasis pagalbos centras en Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerija

(Zaak C-417/18)

(2018/C 352/21)

Procestaal: Litouws

Verwijzende rechter

Vilniaus apygardos administracinis teismas

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: AW, BV, CU en DT

Verwerende partij: Republiek Litouwen, vertegenwoordigd door Lietuvos Respublikos ryšių reguliavimo tarnyba, Bendrasis pagalbos centras en Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerija

Prejudiciële vragen

- 1) Regelt artikel 26, lid 5, van richtlijn 2002/22/EG ⁽¹⁾, zoals gewijzigd bij richtlijn 2009/136/EG ⁽²⁾, de verplichte verstrekking van locatiegegevens in het geval van oproepen vanuit toestellen zonder simkaart?
- 2) Houdt het feit dat personen op grond van nationale wetgeving het Europese alarmnummer „112” zonder simkaart kunnen bellen in dat locatiegegevens voor dergelijke noodhulpoproepen moeten worden vastgesteld op grond van artikel 26, lid 5, van richtlijn 2002/22/EG, zoals gewijzigd bij richtlijn 2009/136/EG?